

Факултет политичких наука

Наставно-научном већу Факултета

На основу одлуке Наставно-научног већа Факултета од године од 29. јуна 2017. о формирању комисије за избор кандидата за место асистента за ужу научну област Европске студије, формирана је комисија и расписан конкурс у листу „Послови“ бр. 734 од 19. јула 2017. године. Чланови комисије су проф. Др Слободан Самарџић, редовни професор Факултета политичких наука, проф. Др Бојан Ковачевић, ванредни професор Факултета политичких наука и Др Срђан Кораћ, научни сарадник Института за међународну политику и привреду. До истека времена за подношење конкурсне документације јавио се један кандидат, који у свему испуњава услове конкурса. После разматрања приложене документације Комисија подноси Наставно-научном већу следећи

Извештај

Кандидат

Као што је поменуто, на конкурс са јавио један кандидат, **Мр Ивана Радић Милосављевић**, асистент овог факултета за предмете из уже научне области Европске студије.

Биографија кандидата

Ивана Радић Милосављевић рођена је [REDACTED] године у [REDACTED]. Дипломирала је 2004. године на Факултету политичких наука Универзитета у Београду на смеру Међународни односи са темом дипломског рада „Нацрт Уговора о уставу Европе – нови институционални баланс“ који је касније и објавила. Уписала је магистарске Европске студије на истом факултету и одбранила магистарску тезу „Неофункционализам у савременом промишљању европске интеграције“. Јула 2014. године, Универзитет у Београду јој је прихватио тему докторске дисертације „Европска унија у процесу политизације“ коју је пријавила на Факултету политичких наука.

Поред формалног образовања, Ивана Радић Милосављевић је од октобра 2002. до маја 2003. године похађала напредне додипломске студије Београдске отворене школе (БОШ) – модул „ЕУ и Балкан“. У току августа и септембра 2007. године је као стипендиста Владе Швајцарске похађала летњу школу *Federalism, Constitutionalism, and Democratic Governance in Multicultural Societies* у организацији Института за федерализам Универзитета у Фрибуру, Швајцарска. Марта 2017. године је похађала Зимску школу *2017 Winter School in Methods and Techniques* у Бамбергу, Немачка, у организацији Европског конзорцијума за политиколошка истраживања (ECPR). Била је полазник многих других летњих школа, семинара и конференција у земљи и иностранству.

Од 2003. до 2006. године радила је у Центру за слободне изборе и демократију (ЦеСИД) као координатор и предавач на пројектима обуке о Европској унији, програмима развоја локалне самоуправе и посматрања избора у Србији и иностранству. У овом периоду стекла је прва предавачка и тренерска искуства радећи са различитим циљним групама попут средњошколских ученика, представника организација цивилног друштва, националних мањина, особа са инвалидитетом, и других. Од 2004. до краја 2005. године паралелно је радила као сарадник на пројектима у Београдском центру за европске интеграције.

Од 2005. године сарађује са Београдском отвореном школом као предавач на програмима обуке државне управе о Европској унији и на редовном програму БОШ-а „ЕУ и Балкан“. Поред извођења наставе, у сарадњи са особљем Београдске отворене школе радила је на изради програма и садржине предавања и обука на различите теме из области европских студија.

Од 2006. до 2009. године радила је као саветник за европске интеграције у Кабинету председника Владе Републике Србије, Министарству за Косово и Метохију и Министарству за државну управу и локалну самоуправу. Као саветник је била ангажована у процесу хармонизације прописа Републике Србије са правним тековинама ЕУ, у формулисању политике и позиције Републике Србије према ЕУ унутар надлежности поменутих министарстава, учествовала је у раду радних тела задужених за прекограничну сарадњу, припрему председавања Србије комитетом министара Савета Европе и других регионалних организација, одржавала контакте са представницима ЕУ и држава чланица ЕУ, и друго.

Почетком 2012. године, ангажована је од стране Канцеларије за европске интеграције Владе Републике Србије на послу стручне верификације превода оснивачких уговора ЕУ.

У последњих неколико година Ивана Радић Милосављевић је као самостални консултант била ангажована у бројним пословима од којих би требало издвојити држање обука о ЕУ и послове израде различитих анализа, извештаја, истраживања и евалуација пројеката за Министарство омладине и спорта, Програм за развој Уједињених нација, Сталну конференцију градова и општина, Београдску отворену школу и друге.

Од 2008. године сарађује на предмету Политички систем Европске уније на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, као и на предметима мастер модула Европске интеграције (Уставна политика Европске уније и Управљање кризом у ЕУ). Била је члан наставног особља у оквиру пројекта „Жан Моне Модул – Уставна политика Европске Уније“ који се спроводио на Факултету политичких наука (2011-2014), а који је финансирала Европска комисија из програма Жан Моне (*Jean Monnet Program*). Од септембра 2014. године, учествује у пројекту „Иновирање европских студија на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука“ који се финансира из истог програма. Ивана Радић Милосављевић је учествовала како у припреми тако и спровођењу оба поменута пројекта., као и у припреми новог пројекта.

У току академске 2016/17 године била је ангажована на извођењу наставе у оквиру предмета Академске вештине на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука.

Поред извођења вежби, Ивана Радић Милосављевић је учествовала у организацији научних конференција на Факултету политичких наука (јуна 2012. и јуна 2013) и других научних и стручних скупова, као и приређивању зборника научних радова са тих конференција. Такође, наступала је са својим прилозима који су објављени у одговарајућим зборницима. Ивана Радић Милосављевић била је један од истраживача на пројекту „Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту“ (број пројекта: 179076) који спроводи Факултет политичких наука, као и члан пројектног тима у оквиру Темпус пројекта Факултета политичких наука

„Development of Policy-Oriented Training Programmes in the Context of the European Integration“.

Од октобра 2015. до марта 2017. године била је секретар Одељења за међународне студије на Факултету политичких наука.

Као члан тима преводилаца Ивана Радић Милосављевић је преводила књиге Дезмонда Динана „Све ближе Унија“ (2009) и Сајмона Хикса „Политички систем Европске уније“ (2007), обе у издању Службеног гласника. Ове књиге се користе као обавезна и допунска литература за припрему појединих испита на Факултету политичких наука. Објавила је многе самосталне и коауторске стручне и научне чланке.

Интересовања су јој усмерена на различите аспекте уставности у Европској унији, посебно питања демократизације ЕУ, затим на теорије европске интеграције, процесе европеизације, а нарочито је посвећена унапређивању европских студија у Србији, посебно на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука.

Ивана Радић Милосављевић течно говори енглески језик и има основно знање француског језика. Знање оба језика стицала је кроз формално образовање, а француски и похађањем течајева.

Користи већину програма из пакета MS Office, добро се сналази у тимском раду и има одличне способности комуникације, организације и управљања. Поседује возачку дозволу Б категорије.

Списак радова кандидата (са резимеима)

- (2017) Ивана Радић Милосављевић, „Комитет региона Европске уније и локална самоуправа у Србији: утицај процеса европских интеграција на локалну самоуправу у Србији у оквиру преговарачког поглавља 34“, Стална конференција градова и општина, Београд, прихваћено за објављивање (потврда у прилогу).

Циљ ове анализе је да прикаже на који начин се правне тековине Европске уније садржане у преговарачком поглављу 34 („Институције”) односе на

локалну самоуправу у Србији. Како се ради о једном специфичном преговарачком поглављу, то је ова анализа нешто другачије структурирана у односу на друге сличне анализе преговарачких поглавља које је Стална конференција градова и општина – Савез градова и општина Србије (СКГО) већ објавила. Наиме, фокус ове анализе је на Комитету региона, као једином телу Европске уније где локалне и регионалне власти држава чланица ЕУ имају своје представнике, које је дефинисано као саветодавно тело. Анализа има неколико сегмената: садржи опис и објашњење улоге и начина рада Комитета региона, права и обавеза чланова Комитета и њихових заменика, анализирају се начини одабира чланова Комитета у државама чланицама ЕУ, улога асоцијација локалних и регионалних власти у подршци националној делегацији и дају препоруке у вези са могућом будућом праксом и нормативним оквиром Републике Србије у овом домену.

- (2017) „Change in the EU Accession Approach: A Case for a Flexible Membership“, саопштење са конференције *Western Balkans between Internal Transitions and the European Integration Process*, одржане на Централноевропском универзитету у Будимпешти (CEU) 24. априла 2017., објављено у *EU Frontiers, Policy Brief no. 19*, (доступно преко: <https://publications.ceu.edu/node/45783>)

Криза проширења ЕУ која се читава као у замору од проширења, тако и приступања, могла би да буде решена званичним установљавањем флексибилног чланства. Нудећи државама кандидатима опцију другачију од пуноправног чланства, државе чланице ЕУ, посебно оне које највише оклевају, и даље би могле да држе обећање дато пре више од деценије и спасу политику проширења ЕУ. Флексибилан процес приступања би и даље био заснован на политици условљавања али би услови били прецизније дефинисани и непосредно везани за релевантно преговарачко поглавље. Овакав приступ би требало да учини процес приступања истинским партнерством међу једнакима и тиме поврати свој кредибилитет. За земље кандидате, овај модел би допринео једноставнијем приступању и окончавању тренутног односа са ЕУ који се често перципира и дефинише као хегемонски. Осим тога, омогућио би да нове државе остану изван (ако треба и трајно) оних политика ЕУ у којима се

показало да је губитак суверености, посебно у време кризе, водио неке државе чланице у једнако хегемонски однос какав произилази и из статуса нечланице.

- (2017) „Утицај кризе на политизацију питања проширења Европске уније“, у Самарџић, Слободан и Ивана Радић Милосављевић (ур.), *Европска унија: нове и старе димензије кризе*, Зборник саопштења са научног скупа, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Београд, 2017.

Криза која се од 2008. године шири, отварајући нова жаришта у различитим сферама деловања Европске уније, подстакла је политизацију многих питања, па и питања проширења на нове државе чланице. Иако политизација као таква није нужно негативна појава, криза је утицала да се у државама чланицама поларизација ставова заоштри и да у први план избију негативна становишта о проширењу. За разлику од држава чланица, у земљама кандидатима циљ и модалитети приступања Европској унији се не доводе у питање нити међу владајућом нити код већине опозиционих струја и поред видљивог пада подршке чланству међу грађанима. Оно што је заједничко државама чланицама и кандидатима јесте одсуство утемељене и на аргументима засноване расправе о ефикасности, а тиме и пожељности политика проширења и приступања какве су замишљене на обе стране.

- (2016) Ивана Радић Милосављевић, „Утицај усклађивања прописа у оквиру преговарачког поглавља 23 (Правосуђе и основна права) на локалну самоуправу у Републици Србији: полазна анализа и препоруке“, Стална конференција градова и општина, Београд

Предмет анализе јесте утицај прописа и стандарда ЕУ на ресурсе, капацитете и могућности локалне самоуправе за спровођење већ усклађених и у домаће законодавство уграђених прописа ЕУ, као и оних правних тековина ЕУ које би тек требало да постану део домаћег законодавног система у оквиру процеса приступања ЕУ, у области правосуђа и основних права (преговарачко поглавље 23).

Први део анализе посвећен је прегледу прописа ЕУ и докумената којима се успостављају права и обавезе, утврђују принципи и стандарди у области

правосуђа и основних права. Даље, анализа обухвата приказ усклађености прописа Србије и Европске уније и назначава области где се очекује даље усклађивање. Пажња је усмерена само на оне прописе који производе обавезе за локалну самоуправу. Обухваћени су домаћи важећи прописи, међутим, у неколико случајева, где се радило о важним законима и стратегијама за поједине области, узети су у обзир и прописи у фази припреме како би се илустровали правци могуће реформе.

Средишњи део анализе посвећен је испитивању утицаја већ усклађених и будућих прописа, принципа и стандарда на локалну самоуправу. Овај део обухвата најпре преглед обавеза за локалну самоуправу, затим анализу капацитета локалне самоуправе да поштује ове обавезе и, коначно, преглед потреба увођења могућих нових надлежности/послова и унапређења капацитета за спровођење поменутих обавеза.

У последњем делу дати су преглед основних закључака анализе и најважније препоруке за јединице локалне самоуправе (али и друге актере какви су СКГО и ресорна министарства) у процесу интеграције Србије у ЕУ.

- (2016) Ивана Радић Милосављевић, „Улога неофункционализма у разумевању савремене европске интеграције“ (сажета верзија магистарског рада), у Ковачевић, Бојан, *Зборник најбољих мастер радова о Европској унији*, Информациони центар ЕУ у Београду, стр. 51-67.

Рад испитује релевантност теорије неофункционализма у разумевању савремене европске интеграције и место ове теорије у савременим студијама Европске уније. Осим тестирања, ауторка налази простор да теорију ревидира, односно допуни, водећи рачуна о онтолошкој и епистемолошкој основи теорије неофункционализма, али имајући у виду последњи продор ове теорије ка ширем конструктивистичком теоријском оквиру који је у једном од својих последњих доприноса начинио њен зачетник Ернст Хас (*Ernst B. Haas*). Ауторка закључује да иако недовољна за потпуно разумевање комплексног процеса европске интеграције, теорија неофункционализма, поред других теорија ЕИ, остаје незаобилазан оквир за његово изучавање.

- (2015) Ивана Радић Милосављевић, „Избори за Европски парламент у време кризе: шта је другачије овог пута“, *Годишњак Факултета политичких наука*, Универзитет у Београду, 2015, Година IX, Број 13, Јун 2015

Рад настоји да испита капацитете Европског парламента (ЕП) као актера у превазилажењу савремене кризе ЕУ. Најпре се критички сагледавају формалне и неформалне институционалне новине након Уговора из Лисабона и последњих избора за ЕП и указује на чињеницу да Парламент и даље ужива ограничена овлашћења. Наиме, иако је добио већу могућност утицаја на избор шефа егzekутиве, он има све мање могућности контроле и утицаја у политикама ЕУ које су главни генератори кризе. Стога, Европски парламент не може да има значајнију улогу у извођењу Уније из кризе, а тиме ни грађани који га бирају. Поред институционалних недостатака, улогу Парламента отежавају нове околности - одвијање избора и конституисање ЕП у условима увећане политизације изазване пре свега продуженом кризом ЕУ. У раду се закључује да се ЕП, као и Европска унија, нашао у зачараном кругу у којем криза и политизација производе дубоке поделе које отежавају предузимање мера за излазак из кризе.

- (2014) Ивана Радић Милосављевић, „Делотворни утицај пројеката удружења финансираних из буџета јединица локалне самоуправе“, Београдска отворена школа, (100 страна), доступно преко: http://www.bos.rs/rs/uploaded/FINAL%20ISBN_Policy%20Analysis.pdf (део публикације у прилогу).

Проблем који је заузео средишње место у оквиру овог истраживања је питање усклађености правила и праксе финансирања удружења из буџета јединица локалне самоуправе са остваривањем циљева утврђених локалним стратешким и планским документима. Истраживање је показало полазну претпоставку да ове усклађености нема или је у рудиментарним облицима. Не постоје или су слабо развијени неки од основних предуслова за успостављање поменуте везе: квалитетно укључивање удружења у развој стратешких и планских докумената, као и припрему локалних буџета; планско укључивање удружења у спровођење циљева локалних стратешких и планских докумената; успостављање процедуре

и јасних критеријума за доделу средстава удружењима (неразвијена пракса јавних конкурса).

Радови који су узети у обзир приликом претходног избора у звање:

- (2014) Ивана Радић Милосављевић, „Демократија као покретач европске интеграције“, у Самарџић, Слободан, и Радић Милосављевић, Ивана (ур.), *Европски грађанин у времену кризе*, Чигоја штампа.

За разлику од многих теоријских приступа који развој европске интеграције разумеју као процес вођен рачунањем релативних користи и трошкова, циљ овог чланка је да покаже да је овакво гледиште непотпуно. Чланак настоји да покаже да поред ове врсте важних, материјалних подстицаја постоје и други, нормативни разлози који су стајали иза реформи ЕЗ/ЕУ, посебно иза увођења принципа грађанства као и усвајања, а онда и одређивања статуса Повеље о основним правима Уговором из Лисабона. Такође, континуирано увећавање моћи Европског парламента може се објаснити пре свега потребом за демократизацијом политичког система ЕУ. Користећи се неофункционалистичком терминологијом, у чланку се нуде механизми за које ауторка тврди да покрећу интеграцију и које назива „демократским преливањем“ и „демократском надградњом“. Чланак представља ауторкин покушај допуне теорије неофункционализма која ове нормативне разлоге није адекватно размотрила, нити је дефинисала поменуте механизме. Такође се разматра на који начин је уопште овакав механизам могуће назвати неофункционалистичком логиком напредовања интеграције.

- (2013) Ивана Радић Милосављевић, „Неофункционализам у савременом промишљању европске интеграције“ (необјављено), магистарски рад одбрањен на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука, децембар 2013.

Централни проблем којим се рад бави јесте питање места и улоге теорије неофункционализма у савременом изучавању и мишљењу о европској интеграцији. Након свеобухватног приказа динамичног развоја теорије, којом су зачете европске студије, у раду се наилази на подробно тестирање хипотеза теорије неофункционализма у односу на савремени развој европске интеграције

унутар три области деловања: економске и монетарне уније, заједничке безбедносне и одбрамбене политике и политике проширења. Као општи закључак истраживања у раду се наводи да ниједна од изабраних области деловања ЕУ не представља пример интеграције који једноставно доказује теорију неофункционализма, али је ни један од њих не оповргава у потпуности. Наиме, понеки од неофункционалистичких механизма је могуће препознати као део логике развоја интеграције унутар сваке области деловања ЕУ. Иако ови механизми нису увек једини или доминантни покретачи интеграције, објашњавање логике развоја савременог процеса интеграције без неофункционалистичких концепата не би било у стању да пружи комплетну слику сложених мотива и бројних актера и структура заслужних за добијене исходе. Управо се у увођењу ових концепата у објашњавање европске интеграције састоји највећи допринос неофункционализма европским студијама. Рад је посебно вредан јер поред једноставног тестирања постојећих хипотеза теорије неофункционализма садржи и напор ауторке да допуни ову теорију у складу са најновијим трендом њеног подвођења под шири оквир конструктивизма.

- (2013) Ивана Радић Милосављевић, „Неофункционалистичка логика развоја европске интеграције унутар економске и монетарне уније“, у Самарџић, Слободан и Радић Милосављевић, Ивана, (ур.) *Криза Европске уније: шта доноси Уговор о стабилности, координацији и управљању економском и монетарном унијом*, Службени гласник, Београд.

У чланку се на примеру савременог развоја интеграције у области економске и монетарне уније анализира у којој мери се неофункционализам као теорија којом су зачете европске студије може употребити за разумевање логике напредовања европске интеграције. Након што су препознати неки од неофункционалистичких механизма у развоју економске и монетарне уније (функционално, подстицано, политичко преливање, фаза учаурења интеграције, политизација процеса), закључено је да неофункционализам има развијене и непревазиђене алате за објашњавање појединих процеса унутар европске

интеграције, али и озбиљне недостатке који му онемогућавају да у потпуности сагледа савремене проблеме са којима се Унија суочава. Поред непрецизности у одређивању варијабли, овај теоријски оквир и поред многих ревизија и проширења такође није у могућности да обухвати два важна питања у развоју европске интеграције – питање диференциране интеграције, с једне стране, а са друге, питање демократског легитимитета као важне претпоставке за прелазак у постулирану трансформативну фазу у којој би Унија требало да одреди свој *finalité politique*.

- (2012) Ивана Радић Милосављевић, „Типичне надлежности региона: европска искуства“ у *АГЕНДА, часопис за јавну управу и локалну самоуправу*, бр. 5, Палго центар, Београд

У чланку се тврди да су искуства европских земаља у погледу уставног статуса региона довољно вредна и богата да би се из њих извучиле поуке и за Србију. Међутим, та искуства су толико разнолика, а положај региона условљен многобројним специфичним факторима у мери у којој постаје немогуће, а понекад и штетно једноставно их копирати. У чланку се објашњава да је неки облик статистичке регионализације Србије неопходан како би Србија учествовала у различитим програмима ЕУ, али да Унија ни на који начин не условљава Србију неким посебним моделом територијалне организације земље.

- (2011) Ивана Радић Милосављевић, „Заједничка спољна и безбедносна политика“ у Хрњаз, Милош (ур.), „Учимо о Европи“, 2. допуњено и измењено издање, ЦеСИД, посебна издања, Београд; и (2005) у Ивана Радић (ур.), *Учимо о Европи*, ЦеСИД, посебна издања, Београд.

Поглавље о Заједничкој спољној и безбедносној политици Европске уније у којем се даје приказ развоја сарадње у области спољне политике, као и безбедносне и одбрамбене политике међу државама чланицама Европске уније од 1952. године до последњих новина које је донео Лисабонски уговор. Поред историјског развоја, описана је и посебна логика сарадње у овој области која се битно разликује од интеграције у некадашњем тзв. првом стубу ЕУ. Заједничку спољну и безбедносну политику наиме уместо наднационалног карактерише типични међувладин метод рада који се читава како у начину доношења

одлука, природи одлука, тако и у надлежностима и предоминацији међувладиних институција ЕУ.

- (2008) Члан тима преводилаца: D. Dinan, *Ever Closer Union*, Palgrave Macmillan, (Д. Динан, *Све ближе Унија*, Службени гласник, Београд)
- (2007) Члан тима преводилаца: S. Hix, *The Political System of the European Union*, Palgrave Macmillan, (С. Хикс, *Политички систем Европске уније*, Службени гласник, Београд)
- (2007) Ивана Радић, "On the best possible state structure for Serbia", у *2007 Students' Best Papers*, Institute of Federalism, Fribourg, Switzerland

Узимајући у обзир политичке, економске, демографске и друге околности специфичне у историјском и савременом контексту у Републици Србији, чланак покушава да одговори на комплексно питање о њеном најбољем могућем територијалном уређењу. У чланку се разматрају предности и недостаци три различита решења – федералног, регионалног и унитарног уређења.

- (2005) Ивана Радић, „Нацрт уговора о уставу Европе – нови институционални баланс?!“ , у Владимир Павићевић и Владимир Павловић (ур), *Расправе о Европи*, Београдска отворена школа, Београд

У питању је ауторкин дипломски рад у којем се разматрају нова институционална и правила одлучивања предложена у Нацрту уговора о уставу Европе. Кроз приказ односа међу главним институцијама ЕУ при вршењу њихових различитих законодавних и извршних овлашћења, основно питање које се анализира је оно о могућем померању равнотеже између наднационалних и међувладиних елемената које Нацрт уговора можда доноси.

- (2007) Ивана Радић (Коаутори Цветковић, Весна и Будимир, Бранко), *Водич кроз европске интеграције*, ISAC Fund, Београд; и (2005) Ивана Радић (Коаутори Кахримановић, Весна и Будимир, Бранко), *Водич кроз Процес стабилизације и придруживања*, ЕСПИ, Београд

Ради се о два издања исте публикације уз уношење измена које су наступиле између ова два издања у периоду од две године. У овој публикацији аутори

описују и објашњавају неке од базичних концепата процеса европске интеграције као што су порекло и развој Европске уније, њен институционални и правни оквир, процеси одлучивања, као и кораци који Србију очекују на путу ка чланству у ЕУ.

- 2004 Ивана Радић, „Европски парламент“ у месечнику *Европски форум* бр. 8-9/2004, Београдски центар за европске интеграције

У чланку ауторка анализира новине које доноси Нацрт уговора о уставу Европе које се тичу састава и надлежности Европског парламента. У чланку се тврди да је након сагледавања низа реформи оснивачких уговора ЕУ, али и одлука институција ЕУ, видљив тренд континуираног раста моћи Европског парламента који је настављен и предложеним Нацртом уговора.

Закључак комисије

Једини пријављени кандидат на овом конкурс, Мр Ивана Радић Милосављевић, испунила је све формалне услове конкурисања, као и све суштинске услове за избор у звање асистента за ужу научну област Европске студије. То се јасно види из професионалне биографије кандидаткиње, као из списка и садржаја њених радова које је објавила у последње три године, од како је први пут изабрана у ово звање.

Преглед њених радова показује узлазну линију промишљања и изучавања различирих феномена европске интеграције, почев од оних теоријске природе па све до различитих аспеката функционисања система интеграције у ЕУ и његовог утицаја на Србију. И научно-теоријском и у аналитичко-практичном погледу ови радови показују да кандидаткиња активно развија своју способност научне рефлексije и практичне анализе.

Поред овога, Ивана Радић Милосављевић последњих година знатно је допринела развоју европских студија на Факултету политичких наука и њиховом афирмисању као формиране уже научне области. Најпре као предани асистент, а ништа мање и као учесник у планирању и извођењу научних

дисциплина у наставном процесу, као организатор научних конференција и као уредник пратећих издања.

Све ово једнодушно опредељује чланове комисије да Наставно-научном већу Факултета предложи Мр Ивану Радић Милосављевић за место асистента за ужу научну област Европске студије.

У Београду, 30. августа 2017.

Чланови комисије

проф. Др Слободан Самарџић

ванр. проф. Др Бојан Ковачевић

Др Срђан Кораћ, научни сарадник